

Tertiu

Preceptum

dūcū ab vtrisq; q̄ fit p̄ caracte
rē ordīnis. Prīmo imp̄mitur ad
fidei suscep̄ōe. Secūdū ad eī
confessionē seu defensionē. Ter
tiū ad doctrinā fidei siue tradicō
nē. h̄c aut̄ triplex distinctio in
tripli c̄ se p̄ aōe a electōe p̄ pli
isrl. significata ē nāi electōe a se
pacōe eorū ab egip̄tis signatur
Caracter baptismalis in sepa
cōe bellatorū ab inbellib; Cara
cter oīrī comis. in sepa cōe vero
leuitarū ab alijs caracter ordīs
h̄c p̄. vñ etiā tho. dicit q̄ in cu
iūslib; ordīs suscep̄ōe q̄s dux
efficitur quo ad aliqd p̄ pli xp̄i
am . . . . Capitulū. vi.

Questionis extreme saē
mētūm exēutib; de hoc
mūdo est istitutū. vbi
p̄mo vidēdū de eius effectibus.
secūdū quō sit recipiēdū. Ter
tio an sit necessāio recipiēdū
a **C**onītūm ad p̄mū nōn s̄ b̄ m
thō. m. iiiij. dī. xxiiij. et alios. q̄
quīq; sunt principales effectū
huius sacramenti. Prīmo a p̄n
cipalis scđm tho. est ablacō re
liquiarū peccati habitū vel
disposicōnes peccatorum sed de
bilitates ex talibus consequen
tes. alias animam ad malum
occasionantes. vnde prīmus ef
fectū est quedam sanacō spūa
lis que datur contra quādam
debitatē vel ineptitudinem

Capitulum

Sextum

q̄ in nob̄ ilm̄qtur ex p̄cō actu
ali a originali cōtra quā debili
tate roboratur h̄o p̄ hoc saēmē
tū. vñ p̄. de. pa. declarat illō vi
terū dices q̄ morte īstāte im
minet ḡuissima tēptacō īmīci
calcaneo īfidiat. Et causatur
ex q̄tu or. Prīmo ex memoia p̄
cedēcū delictorū ex q̄b; ī despe
raōe; illabi quis poss̄. Q̄nto ei
pluries a ḡuiorib; p̄cas q̄s co
sensit. īntomagis meruit tēp
tacōib; deserit. ibi aut̄ īminet
ḡuissima tēptacō. Secūdo ex
habitib; malis q̄ i oīrāi grē
inclīmant a ptunc h̄o p̄n̄ē ad
malū p̄cī. Tercō ex inclīmatio
ne aīe ad corp̄i firmū cūlītēta
ē magis ptuc a p̄ōns min̄ ai
ma sibūp̄i intēdit. naturalē
ei diliḡt corp̄ia q̄ separis cđm
phm. iii. ethico rū tribilissimū
est. Quarto pacietur tūc visio
nes terribiles h̄o ex h̄ijs oībus
aīa debiliōe efficit a grauissā
īminet tēptacō. ideo q̄si pugil
īmungit oīrī demonēs īfirmā
d̄ ot̄ ra mūdū. a sic īfirmitas
spūalis p̄ hoc saēmētū tollitur
ī pte vel i toto. a hoc si īfirm̄
vtitur racōe. filia h̄es ifra. c. xi
g. si aut̄ īfirm̄ iā p̄ didit v̄sū
racōmis laps̄ ī frenesim ita q̄
peccāe nō p̄t tūc adhuc īstat
ī eo īfirmitas ab actu gl̄e a p̄
na debita p̄cō actuali. a oīra
hanc q̄ē secūdā īfirmitas ec.

Tertium**Preceptum**

datur vñctio dicit pe. de pa. ut
pugnás in fine vicata purga-
tis sine graui purgatio celū
intret; et ppter has duas infirmi-
tates fit vñcto. vñ triplex pot
esse ibi infirmitas. pma corpo-
lis. secunda spualis ad resisten-
dū tēptacōm. tercia spualis ad
obligacōem pene. Secundus
effectus est secūdari. vici sam-
tas corporalis hūc aut nō indu-
cit nisi sed; q̄ expedit ad fine;
pncipale sc; ad sanacōe; spua-
lem. et tun c spā induit dic. tho.
dūmodo nō fit impedimentum
ex parte recipiētis Terti si im-
minet dicit idē aliqd peccati
mōrle vel viale quo ad culpā
tollit ipm dūmodo non ponan-
tur obstaculū ex pte recipiētis.
ita q̄ attritus pot fieri contritus
si non priusfuit. pe. de pa. ad-
dit. ponatur enī q̄ duo infirmi-
sint in extremis. ambo solū at-
triti nō potētes confitei quorū
vn̄ mungatur alter nō pm?
pot saluari. et alter damnari.
q̄ in pmo vñctionis sacmētu
de attrito fecit contritum non
sic i secūdo Itē ponatur etiā eos
esse confessos. tñ i confessione po-
tuerunt habere tam imperfectū
dolorē q̄ fuerunt facti respectu
sacramēti penitentie. stat pmū
p vñctionē fieri contritum non se-
cūdum q̄ non vngit. Item
ponatur etiā ee cōmūcati ad

Capi tulū**Sextum**

huc vñ delebitur pccm qd al-
teri non delebitur non vñcto
Or̄tus est hilaitas mētis nō
actualis sed habitualis q̄ fit p
augmētum grē habitualis si
pfuit et infusio noue gratie sa-
cramētalis q̄ pcedētia efficit et
ortus quida; sacmētis Quā-
tus effectus est professio que-
dā vltiate xpiane fidei. sic oīr-
co est professio quedā in chwa-
te fidei p baptismū. Et ista inu-
untur iaco. v. Infirmitur quis ex
vobis inducat presbiteros ec-
clesie et orēt sup eū vngentes
eū oleo in noīe dñi. et oratio fi-
dei saluabit infirmū et alleluia
bit eū dñs. et si in pccis fuerit
dimittent ei Quo ad. iiij. tria b
obsuanda sūt Primo mungē-
dus debet ee penitens saltē do-
lore atericōmis alias fictus ob-
staculū sacmēto poner;. Se-
cūdo deb; vti ratiōe actu vel ali-
qualiter de pp inq vñsus fuisse.
ideo pueis nullaten? est dādū
nec fatus. nec fuioris seu amē-
tibus qui nunc ratiōe vñsunt.
q̄ sacramētum hoc reqrīt ut
proficit q̄ ex quadā deuocōne
fuscipliatur quā pfati nūq̄ ha-
buerūt. frenetici tamē et amē-
tes si in mēte sana ostituti hoc
sacramētum petuerūt eis dai
potest iā alienatis a rationis
vñdūmō non fatiā irreverē-
tia; sacmēto. vñde ligai pñt.

Tertiu**Preceptum**

possunt enim tales esse in pco et in alijs defectib⁹. Et quia sa-
mī pecierūt: id ei⁹ effectum ha-
bere possunt i⁹ infirmitate. Ter-
cio oportet ut sit infirm⁹ in peri-
culo mortis cōstitutus. Raco
est qz nō quelib⁹ sanitas spua-
lis est effect⁹ hui⁹ sacramenti.
h⁹ yltima ⁊ pfecta que disponit
immediate ad actū glorie nec
in qlib⁹ necessitate corporali sub-
uenit virt⁹ diuina h⁹ extrema
deftiēte auxilio humano. I⁹o ap-
ter vtricqz effectū solum in peri-
culo mortis cōstitutis debet da-
ri. Semib⁹ etiā datur qz moriū-
tur ec̄. sine aliqz actuali iſfirmi-
tate. qz defect⁹ natuē r̄putat⁹
i⁹ eis p actuall infirmitate nō
ergo d; dari samis nec om̄i infir-
mo adulto. nec in qlib⁹ piculo
mortis qz nō datur decapitan-
dis vel bellaturis. Aut nauigā-
tib⁹. qz mors talū imminet ex
euētu fortū non ex defcū natu-
re. An aut̄ i eadē infirmitate plu-
ries sit dandū. Re. s̄m tho. qz sic.
quando ē diuturna infirmitas.
ut ydopis̄. tis̄. a similes s̄m
qz homo pluries in piculo mor-
tis cōstituitur. Si autem quis
sanatur a r̄ciduat: tūc a fortio-
ri potest iterā in piculo mortis
Quo tempe autem p̄mo possit
i⁹ uenib⁹ dari in extremis cōsti-
tutis: apparet qz tunc quando
eucaristia eis datur. Et an p̄t⁹

Capitulū**Sextum**

eukaristiā vel ante sit dādū cō-
fuetudini viðr r̄linquēdū. si tñ
eucaristiā sumere non poss̄n
ged⁹ es̄. Dicit etiā p̄. de pa. qz
si qz exp̄sse nō petunt hoc sacra-
mētū ante qz p̄uatus fuit racōe.
qz forte de piculo nō credebat.
tūc etiā nō vtēti racōe p̄t dari
a deberet qz ad hoc deuocō p̄ce-
des sufficere p̄t si vñsile es̄. eū
desiderasse amom̄tū. Quo ad c
iii. an vñctio fit sacramentum
necessitatis. R̄ndet Armeianus
li. ix. de questione armeici capi.
xxvi. qz non ē sic necesse. qz sine
eo null⁹ saluetur adult⁹. tamē
si infirm⁹ fit forte i⁹ pccis mōli-
bus vel vno: potest contingere
qz non adiūtus aliorū sacramē-
toz ecclie suffragioz nec vñctio
mō sacramēto. finaliter sine co-
tricōne dānaretur. qz bustamē
adhibitis: d̄cū sibi otricōnem
daret. Ideo ap̄ter possiblē casū
expedit hoc sacramentum recipe
Et capi. xxix. dicit. Cōstat iuxta
prefata qz potest esse casus. in qz
dato hoc sacramento. infirmus
saluaretur. qui alias damnare
tur. Cum igitur lateat sacerdo-
tes ecclie quando ille casus in
stat. semp. aut pro maiori pte-
funt incerti quādo instet. et ita
artantur ex cura quā gerunt p̄
illis sacramēti īmedīum succur-
rere. Alio quā enim non video
qz animam infirmi. peichitent

Tertium**Preceptum**

Et ex isto sequitur necessitas huius sacramenti in casu scilicet necessitatis talis. Itē eius necessitas arguitur ex magna utilitate eius. quod ei tamen utile sacramentum negligere; cum isto indigeret non imito deum offendere videatur. quoniam sine difficultate ex parte sui infirmorum possit acquirere. qui ei sine difficultate molestia potest melius facere vel magnū bonū cōmodū spūiale ac quod erēsi negligat. non video. quoniam sit sue salutis neglegtor et beneficiōleccie domine cōceptor. Vnde amicus dei non esse concūcitur quod eius beneplacitū cum illud perficere potest non exceptum quādō sine difficultate et molestia possit facere ut dictum est videtur ergo hoc sacramentum necessarium esse ad salutem. ita quod si cōmode haberi potest habeatur. hec de armicano.

Capitulū Septimum

Onus matrimonio quod cōsistit in cōsensu duorum in signo cōsensus. et inter personas legitimas sunt tria vidēda. Primo que eius efficiācia. Secundo quod matrimonium in troitum insificant. Tercio quod mōis sacrificetur matrimonium et quam intentionem habere debeat a contrahētēs. Quādō ad p̄mū nōndum quod effectus matrimonii secundum. et alios in iiii. cīr dis. xxvi. sunt quinq; primus ē

Capitulū**Septimum**

gratia sacramentalis collatio. propter difficultatem perpetue obligacionis. et propter iuuamē necessariū in opibus matrimonij. vñ quoniam querit cum oīa sacramēta fluxerit a passione xp̄i. et ex ontī p̄ sacramēta cōformamē passio ni xp̄i que fuit penalē. quoniam contrahētes possunt cōfōrē passio ni xp̄i p̄ certim cum matrimonio sit delcābile. R. thō. Quāuis matrimonio non cōformet passionē xp̄i quo ad penā tamē cōfōrē quod ad caritatē p̄ quā pro ecclesia sibi in sponsā ciungenda passus est. nā sicut aqua baptismi habet quod corpore tagat et cor abluat ex tactu carnis christi. ita matrimonio hoc hunc vice cōferre gratiam ex hoc quod xp̄s sua passio ne illud representavit et non p̄nctū paliter ex aliqua sacrificacōe saēdotis. Et sicut aqua baptis mi cum forma verbū non operatur immediate ad gratiā ad characterē. ita actus exteiores et verba ex p̄metia cōsensū direcēte fatiū nexus quendam qui ē sacramētu matrimonij. Et hūmōi nexus ex virtute domine instituētis dispositiūe operatur ad gratiam que gratia concupiscētie somitē in sua radice hunc reme re hoc thō. Secundus igit̄ est effectus ē diminutio concupiscētie propter collatā gratiā. Sed dices. si matrimonio cōcupiscētiā